

§ 323.

En Udlænding er, naar han optræder som Sagsøger, og der af Sagsøgte fremsettes Forlangende derom paa Sagens første Tægtedag, pligtig til inden en af Retten bestemt Frist at stille en efter dens Skøn passende Sikkerhed for de Sagsomkostninger, som det kan blive paalagt ham at tilsvare Sagsøgte, medmindre Danske i vedkommende fremmede Stat er fritagne for saadan Sikkerhedsstillelse, jfr. Justitsministeriets Bekendtgørelse Nr. 119 af 19. Maj 1909, Art. 17. Stilles den forlangte Sikkerhed ikke, bliver Sagen at afvise.

§ 324.

Skønnes det, at en Part uden nogen rimelig Grund har anlagt Retssag eller rejst Anke eller Kære eller sat sin Modpart i den Nødvendighed at anlægge Sag eller indbringe Sagen for højere Ret, bliver han herfor ved Dommen at anse med Bøder fra 20 til 400 Kr.

§ 325.

Samme Straf idømmes for at have brugt opdigtede Udsættelsesgrunde eller andre Udfugter til at forhale Sagen eller at skille Modparten ved hans Ret, saavel som for ikke at have givet behørigt Møde ved den befalede Forligsmægling, dog at Bøden for det sidstnævnte Forhold kan gaa ned til 4 Kr. eller, i Underretssager, til 2 Kr.

§ 326.

De i §§ 324—25 givne Straffebestemmelser medfører ingen Indskrænkning i Adgangen til at drage den skyldige til Ansvar efter Straffelovens almindelige Bestemmelser, hvor disse i øvrigt er anvendelige.

§ 327.

Straf i Henhold til §§ 324—25 kan ved Dommen paalægges ikke blot Parten, men ogsaa hans Rettergangsfuldmægtig eller efter Omstændighederne begge.

§ 328.

De i dette Kapitel omhandlede Straffe idømmes uden Paastand, naar Retten af det i Sagen foregaaede kan skønne, at Betingelserne for Straffens Anvendelse er til Stede, ligesom en idømt Straf, naar Sagen er indbragt for overordnet Ret, og Betingelserne for Straffens Anvendelse ikke findes at være til Stede, uden Paastand ophæves.

§ 329.

Ved Tvistigheder, som afgøres af Foged- eller Skifteretter, finder Bestemmelserne i nærværende Kapitel Anvendelse i Overensstemmelse med de i §§ 527, 656 og 668 givne Regler.

*Kapitel 31.***Fri Proces.**

§ 330.

For saa vidt fri Proces ikke er hjemlet ved særlig Lovbestemmelse, kan den meddeles, naar

- 1) den paagældendes Forfatning er saadan, at han ikke uden at savne det nødvendige til sin og Families Underhold eller til Fortsættelse af sin Næringsdrift kan